

فاتحہ اور ایصالِ ثواب کا طریقہ (پشتو)

فاتحہ او د ثواب بخنبلو طریقہ

شیخ طریقت، امیرِ اہلسنت، بانیِ دعوتِ اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو یلال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

دامت برکاتہم العالیۃ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د کتاب لوستلو دُعا

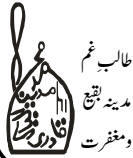
دیني کتاب یا اسلامي سبق لوستلو نه مخکې دا لاندې دُعا اولولئ
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ څه چه لولئ هغه به مویاد پاتې کیري:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د علم او د حکمت دروازې برسيره [يعني بيرته] کړې
او په مونږه خپل رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرگۍ والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بيروت)

(اول او آخر کښ يو يو ځل دُرود شريف اولولئ)

طالب غم
مدینه النبع
ومغفرت

فاتحه او د ثواب بخښلو طريقه

د رسالې نوم:

ربيع الآخر ۱۴۳۷هـ، جنوري 2016ء

اول ځل:

.....

تعداد:

مَدَنِي عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ څه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په
بائينونگ کښ مخکښ وروسته لگيدلي وي نو مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ ته رجوع اوکړئ.

فاتحہ او د ثواب بخنبلو طریقہ

دا رسالہ ”فاتحہ اور ایصالِ ثواب کا طریقہ“ شیخ طریقت امیرِ اہلسنت، بانیِ دعوتِ اسلامی حضرت علامہ، مولانا، ابو بلال محمد الیاس عطار قادری، رضوی دَامَتْ بَرَکَاتُہُمْ الْعَالِیَہ پہ اردو ژبہ کتب لیکل دہ.

مجلسِ تراجم (دعوتِ اسلامی) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کتب د وِس مناسب د ترجمہ کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمہ کتب څه غلطی یا کمې، زیاتې اومومئ نو ستاسو په خدمت کتب عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پیشکش: مجلسِ تراجمِ دعوتِ اسلامی

برائے رابطہ:

عالمی مَدَنی مرکز فیضانِ مدینہ محلّہ سوداگراں
پرانی سبزی منڈی، بابُ المَدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

فهرست

نمبر	عنوان
1	فاتحه او د ثواب بخښلو طريقه
1	مرحوم خپلوان په خوب کښ د ليدلو طريقه
3	(۱) د قبول شوي حج ثواب
4	(۲) د لسو حجونو ثواب
4	(۳) د مور و پلار د طرف نه خيرات
5	(۴) په رزق کښ د بي برکتۍ وجه
5	(۵) د جُمعي په ورځ د قبر د زيارت فضيلت
5	کفنونه اوشليدل!
6	د اِيسالِ ثواب درې د ايمان نه ډک فضائل
6	(۱) د دُعاگانو بَرکت
7	(۲) د اِيسالِ ثواب اِنْتِظار!
7	روحونه کورونو ته راځي او اِيسالِ ثواب غواړي
8	(۳) د نورو د پاره د بخښنې د دُعا کولو فضيلت
8	په اربونو نيکو گټلو آسانه دُسخه حاصله شو!
9	نوراني لباس
10	نوراني تالي
10	د مړو د شمير همره ثواب
11	ټول قبرونو والا د سفارشي جوړولو عمل
11	د سُورَةُ اِخْلَاص د ثواب بخښلو حكايت
12	د اُمِّ سَعْد رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا د پاره کوهي
12	د پيران پير صاحب چيلي وئيل څنگه دي؟
13	د اِيسالِ ثواب ۱۹ مدني گلونه
21	د اِيسالِ ثواب مُرَوَّجه طريقه
24	د اعلى حضرت رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د فاتحه طريقه
26	د اِيسالِ ثواب د پاره د دُعا کولو طريقه
27	د طعام د دعوت اهم احتياط
27	په مزار باندې د حاضري طريقه

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فاتحه او د ثواب بخښلو طريقه

که شیطان مو هر څومره منع کوي خو تاسو دا رساله مکمله
اولولئ او خپل آخرت ښااسته کړئ.

مرحوم خپلوان په خوب کښ د لیدلو طريقه

حضرت علامه ابو عبدالله محمد بن احمد مالکی قرطبي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ
نقل کوي: د حضرت سیدنا حسن بصري رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ په خدمت کښ
یوه زنانه حاضره شوه او عرض ئې اوکړو: چه زما پیغله لور وفات شوي
ده، څه داسي طريقه راته اوښائې چه زه هغه په خوب کښ اووینم.
هغوئ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ هغې ته عمل اوښودلو. هغې خپله مرحومه لور
په خوب کښ اولیدله، خو په داسې حال کښ ئې اولیدله چه هغې د
تارکولو جامې اغوستي دي، په غاړه کښ ئې زنځیر او په ښپو کښ ئې
بیرئ دي! دا هیبت ناک منظر ئې چه اولیدلو نو هغه زنانه د پرې نه
اولړزیدله! هغې په دویمه ورځ حضرت سیدنا حسن بصري رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ
ته خپل خوب بیان کړو، هغوئ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ چه واوریدلو نو ډیر خفه
شو. څه موده پس حضرت سیدنا حسن بصري رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ په خوب
کښ یوه جینۍ اولیدله، چه په جنت کښ په یو تخت باندې ناسته ده
او تاج ئې په سر دې. هغه [جینۍ] هغوئ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ ته اووئیل: ”زه

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: چا چه په ما یو ځل درود شریف اولوستو الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه لس رحمتونه نازل فرمائي. (مُسْلِم)

د هم هغه زنانه لور یم، چا چه زما حال تاسو ته بیان کړې وو.“
 هغوئي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ ورته اوفرمائیل: د هغې د وینا مطابق خو ته په عذاب کښ اخته وې، آخر ستا حال څنگه بدل اوشو؟ مرحومې اووئیل:
 د آدیرې [یعني مقبرې] په خوا یو کس تیریدلو، هغه په خوږ خوږ مُصطَفَی
 صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم باندې دُرود شریف اولوستو او د هغه د دُرود شریف
 لوستلو په بَرَکت الله عَزَّوَجَلَّ مونږ د پینځه سوه او شپيته قبرونو والو نه
 عذاب لرې کړو. (التَّذْكِرَةُ فِيْ احوالِ النُّوټِ وَأُمُورِ الْآخِرَةِ ج ۱ ص ۷۴ مأخوذاً) د الله عَزَّوَجَلَّ د په
 هغوئي رحمت وي او د هغوئي په بَرَکت د زمونږه بې حساب ېه بخښنه اوشي.

امین بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّدٍ

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د دې حکایت نه معلومه شوه چه پخوانو
 مسلمانانو به د بُزرگانو رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِمْ سره پوخ عقیدت لرلو، د هغوئي
 په بَرَکتونو به د خلقو کارونه هم سمیدل، دا هم معلومه شوه، چه د
 خپلو مرحومو خپلوانو په خوب کښ د لیدلو په مطالبه کولو کښ
 سخت ازمینښت هم دې ځکه چه که مرحوم ئې په عذاب کښ اولیدلو
 نو خفه به شي. د دې حکایت نه د ثواب بخښلو زبردست بَرَکت هم
 معلوم شو او دا هم معلومه شوه چه [څوک] صرف یو ځل دُرود شریف
 اولولي نو هغه هم [مړو او ژوندو ته] بخښلې شي. د الله عَزَّوَجَلَّ د بیشمیره

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هیر کړل هغه د جَنَّت لاره هیږه کړه. (طَبَرَانِي)

رحمتونو به څه واښي! چه که هغه **عَزَّوَجَلَّ** صرف يو ځل دُرود شريف قبول کړي او په ټوله مقبره والو باندې عذاب وي او لوستونکې د هغې ثواب ور او بخښي نو د هغې په بَرَکت به د ټولو نه عذاب لرې کړي او هغه ټولو ته به انعام و اکرام ورکړي.

لاډ رکھ لے گنہگاروں کی   نام رَحْمٰن ہے ترا یارب!
بے سبب بخش دے نہ پوچھ عمل   نام غَفَّار ہے ترا یارب!
تُو کریم اور کریم بھی ایسا   کہ نہیں جس کا دوسرا یارب!
د اشعارو ترجمہ:

مغفرت اوکړې د گنہگارو   نوم رَحْمٰن دې دا ستا یارب!
بې سبب او بخښنه تپوس مه کوه   نوم غَفَّار دې دا ستا یارب!
ته خو کریم ئې او کریم داسې   چه شریک نشته بل د چا یارب!
خوږو خوږو اسلامی ورونړو! د چا چه مور و پلار یا په هغوئې کښ
يو وفات شوې وي نو هغه ته پکار دي چه هغوئې نه هیږئ، د هغوئې
قبرونو ته د حاضریري هم او هغوئې ته د ایصالِ ثواب هم کوي. په دې
باره کښ پینځه فرامینِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم واورئ:

(۱) د قبول شوي حج ثواب

څوک چه د ثواب په نیت د خپل مور و پلار دواړو یا د یو د قبر زیارت اوکړي، د قبول شوي حج هُمره ثواب به اومومي او څوک چه په کثرت د هغوئې د قبر زیارت کوي، (چه کله هغه کس وفات شي نو) فرښتي به د هغه د قبر زیارت له راځي. (تَوَادُّ الْأَصُولَ لِلْحَكِيمِ التِّرْمِذِي ج ۱ ص ۷۳ حدیث ۹۸)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چې زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو تحقیق هغه بدبخته شو. (ابن سنی)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَى مُحَمَّد

(۲) د لسو حجونو ثواب

خوك چه د خپلې موريا د پلار د طرف نه حج اوکړي د هغوئي (يعني د موريا پلار) د طرف نه به حج ادا شي، هغه (يعني حج کوونکي) ته به نور د لسو حجونو ثواب حاصل شي. (دارقطني ج ۲ ص ۳۲۹ حديث ۲۵۸۷)

سُبْحَنَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ! چه کله د نفلي حج سعادت درنصيب شي نو د وفات شوي موريا پلار نيټ اوکړي چه هغوئي ته هم د حج ثواب حاصل شي، ستاسو به هم حج اوشي بلکه نور د لسو حجونو ثواب به اومومي. او که موريا پلار ئې په داسې حال کښې وفات شوي وو چه په هغوئي باندې حج فرض وو او هغوئي نه وو ادا کړي نو په داسې حال کښې اولاد ته د حج بدل کولو شرف حاصلول پکار دي. د ”حج بدل“ د تفصيلي احکامو د پاره د دعوت اسلامي د اشاعتی ادارې مکتبة المدينة د چاپ شوي کتاب ”رَفِيقُ الْحَرَمَيْنِ“ صفحه ۲۰۸ نه ۲۱۴ پورې اولولئ.

(۳) د مور و پلار د طرف نه خيرات

چه کله په تاسو کښې خوك نفلي خيرات کوي نو پکار ده چه د خپل مور و پلار د طرف نه ئې اوکړي ځکه چه د هغې ثواب به هغوئي ته حاصل شي او د هغه (يعني خيرات کوونکي) په ثواب کښې به هيڅ کمې هم نه راځي. (شُعَبُ الْاَيَّان ج ۶ ص ۲۰۵ حديث ۷۹۱۱)

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې لس ځله سحر او لس ځله مابنام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کیږي. (تَجْمَعُ الرَّوَّادِ)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَى مُحَمَّد

(۴) په رزق کښ د بې بَرَکتۍ وجه

بنده چه کله د مور و پلار د پاره دُعا کول پریږ دي نو د هغه رزق پریک کړې شي. (تَجْمَعُ الْجَوَامِع ج ۱ ص ۲۹۲ حدیث ۲۱۳۸)

(۵) د جُمُعې په ورځ د قبر د زیارت فضیلت

کوم کس چه د جُمُعې په ورځ د خپل مور و پلار یا په هغوئ کښ د یو د قبر زیارت اوکړي او د هغه خوا ته سُورَةُ یُس اولولي اوبه بخښلې شي. (الکامل لابن عدی ج ۶ ص ۲۶۰)

لاځ رکھ لے گنهگاروں کی

نام رَحْمَن ہے ترا یارب!

د شعر ترجمه: مغفرت اوکړې د گنهگارو نوم رَحْمَن دې دا ستا یارب!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَى مُحَمَّد

کفنونه اوشلیدل!

خوږو خوږو اسلامی ورونږو! د اللہ عَزَّوَجَلَّ رَحْمَت ډیر لوئې دې، کوم مُسلمانان چه د دُنیا نه رُخصت شي د هغوئ د پاره هم هغه د خپل فضل و کرم دروازې خلاصې ساتي دي. د اللہ عَزَّوَجَلَّ د ډیر زیات رَحْمَت مُتَعَلِّق یو د ایمان نه ډک حکایت اولولئ او خوشحاله شی! چنانچه د اللہ عَزَّوَجَلَّ نبی حضرت سَيِّدُنَا اَرْمِیَا عَلَیْهِ السَّلَام د داسي قبرونو

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا کښې چې زما ذکر اوشو او هغه په ما دُرود پاک اونه لوستو هغه جفا اوکړه. (عَبْدُ الرَّزَّاقِ)

په خوا تیریدلو چه په هغوئ عذاب کیدلو. یو کال پس چه کله هغوئ **عَلَيْهِ السَّلَام** بیا په هغه ځای تیریدلو نو عذاب ختم شوې وو. هغوئ **عَلَيْهِ السَّلَام** د خدائے تعالیٰ په بارگاه کښې عرض اوکړو: **يَا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ!** څه وجه ده چه مخکښ په دوئ عذاب کیدلو او اوس ختم شوې دې؟ آواز راغې: ”اے آرمیا! د دوئ کفنونه اوشلیدل، وینسته ئې اوشیندل شو، قبرونه ئې وران شو، نو ما په دوئ رحم اوکړو او په داسي خلقو زه رحم کووم.“ (شرح الضدور للنسوي ص ۳۱۳)

الله کی رحمت سے توجّہ ہی ملے گی اے کاش تجھے میں جگہ اُن کے ملی ہو

د شعر ترجمه: **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** د الله عَزَّوَجَلَّ په رحمت خو به جنت رانصيب کيږي، خو کاش! چه د خور آقا **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** په گاونډ کښې راته ځای نصيب شي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

د ”کرم“ د درې حروفو په نسبت د

ایصالِ ثواب درې د ایمان نه ډک فضائل

(۱) د دُعاگانو بَرکت

د مدینې د سلطان **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمان مبارک دې: زما اُمّت به د گناهونو سره قبر ته داخلېږي او چه کله رااوځي نو بې گناه به وي ځکه چه هغوئ د مومنانو په دُعاگانو او بخښلې شي. (الْبَعْجَمُ الاوسط ج ۱ ص ۵۰۹ حدیث ۱۸۷۹)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما دُرود پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښ ډیر زیات کنجوس (یعني شوم) دي. (الترغیب والترہیب)

(۲) د ایصالِ ثوابِ انتظار!

د سرکارِ نامدار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمانِ مُبارک دي: د مړي حال په قَبْرِ کښ د ډوب شوي انسان په شان دي ځکه چې هغه ډیر زیات انتظار کوي چې د پلار یا مور یا ورور یا د یو دوست دُعا هغه ته را اورسي او چې کله د چا دُعا هغه ته را اورسي نو د هغه په نِزد هغه [دُعا] د دُنیا وَمَا فِیْہَا (یعني دُنیا او څه چې په دې دُنیا کښ دي د هغه ټولو) نه بهتر وي. اللہ عَزَّوَجَلَّ قَبْرِ والو ته د هغوئي د ژوندو مُتَعَلِّقینو [یعني تَعَلُّق لرونکو] د طرف نه تُخفه کړې شوې ثواب د غرونو په شان ورکوي، د ژوندو تُخفه د مړو د پاره د بخښنې دُعا کول دي. (شُعَبُ الْاِیْمَان ج ۶ ص ۲۰۳ حدیث ۷۹۰۵)

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

روحونه کورونو ته راځي او ایصالِ ثواب غواړي

خوږو خوږو اسلامی ورونږو! معلومه شوه چې مړي د خپلو قبرونو خوا ته راتلونکي خلق پیژني او هغوئي ته د ژوندو په دُعاگانو فائده هم رسي، چې کله د ژوندو د طرف نه د ثواب راتلو تُخفې بندي شي، نو هغوئي خبر شي او اللہ عَزَّوَجَلَّ هغوئي ته اجازت ورکړي نو کورونو ته راشي او ایصالِ ثواب [یعني د ثواب بخښنه] غواړي. اعلیٰ حضرت شاهِ امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ په فتاویٰ رضویه (مُحَرَّرَجَه) جلد ۹ صفحه ۶۵۰ کښ نقل کوي: په ”غرائب“ او ”خزانه“ کښ نقل دي چې د

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما د جُمعی په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

مومنانو روحونه د هرې جُمعی په شپه، د آخرت په ورځ، د عاشورې په ورځ [يعني د مُحَرَّم الحرام په لسمه ورځ] او شَبِّ بَرَاءت [يعني د شَعْبَانَ الْمُعَظَّم په پينځلسمه شپه] خپلو کورونو ته راځي او بهر ولاړ وي او هر يو روح په غمگين او اوچت آواز کښ وائي چه اے زما د کور خلکو! اے زما بچو! اے زما خپلوانو! (مونږ ته د ثواب بخنبلو په نیت) صَدَقَه [يعني خيرات] اوکړئ او په مونږه مهرباني اوکړئ.

هې کون که گرمیہ کرے یا فاتحہ کو آئے

بے کس کے اُٹھائے تری رحمت کے بھرن پھول (حدائق بخشش ص ۱۹۳)

د شعر ترجمہ: خوک دي؟ چه راپسې اوژاري يا د فاتحہ لوستلو د پاره راشي، يار رسول الله صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د بې وسه گناھونه به ستاسو د رحمت په وسيله معاف کيږي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

(۳) د نورو د پاره د بخښني د دُعا کولو فضيلت

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم! خوک چه د ټولو مومنانو سپرو او زنانو د پاره د بخښني دُعا کوي، الله عَزَّوَجَلَّ به د هغه د پاره د هر مومین سپري او زنانه په بدله کښ يوه نيکي ليکي. (مُسْنَدُ الشَّامِيِّينَ لِلطَّبْرَانِيِّ ج ۳ ص ۲۳۴ حديث ۲۱۵۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

په اربونو نیکو گټلو آسانه نُسْخه حاصِله شو!

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! خوشحاله شئ! په اربونو، گربونو نيکي

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په کتاب کښ په ما باندې درود پاک اولیکو ترڅو پورې چه زما نوم په هغې کښ وي فرښتي به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (ظہرائي)

گټلو آسانه نُسَخه په لاس راغله! ښکاره خبره ده چه په دې وخت په زمکه په کروړونو مسلمانان موجود دي او په کروړونو بلکه په اربونو د دُنیا نه تلي دي. که مونږه د ټول اُمّت د بخښنې د پاره دُعا او غواړو **نَوَإِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** مونږ ته به د اربونو، گربونو نیکو خزانه حاصله شي. زه د خپل ځان د پاره او د ټولو مومنانو او مومناټو د پاره دُعا لیکم. (اَوّل اَخر ترې دُرود شریف لولئ) **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** بیشمیره نیکۍ به په لاس درشي. **اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَلِکُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ** - يعني اے الله! زما او د هر مومین او مومنین بخښنه او فرمائې. **أَمِيْن بِجَاوِزِ النَّبِيِّ الْأَمِيْن صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم**

تاسو هم دا پاسنۍ دُعا په عربی یا پښتو یا دواړو ژبو کښ اوس او که کیدې شي نو هره ورځ د پینځه مونځونو نه پس هم د لوستلو عادت جوړ کړئ.

بے سبب بخش دے نه پوچھ عمل

نام غفار ہے ترا یا رب! (ذوق نعت)

د شعر ترجمه: بې سبب او بخښنه تپوس مه کوه نوم غفار دې دا ستا یا رب!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَى مُحَمَّد

نورانی لباس

یو بُزرگ خپل مرحوم ورور په خوب کښ اولیدو تپوس ئې ترې اوکړو: آیا د ژوندو [خلقو] دُعا تاسو ته رارسي؟ مرحوم جواب ورکړو:

فَرْمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: پَه مَا بَانْدِي دَرُود شَرِيف لَوْلِي اللهُ عَزَّوَجَلَّ بَه پَه تَاسُو رَحْمَتِ رَا لِيَرِي. (ابن عدي)

”آو قَسَم پَه خدائِ عَزَّوَجَلَّ! هغه د نوراني لباس پَه صورت کښ راځي او مونږه هغه اغوندو.“ (شَرْحُ الضُّدُور ص ۳۰۵)

جلوۀ یار سے ہو قبر آباد
وختِ قبر سے بچا یا رب!
قبر آباد کړې د حبيب په دیدار   یږه د قبر لږې کړه یا رب
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب!   صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

نوراني تالي

منقول دي: چه کله څوک يو مړي ته ثواب ور او بخښي نو حضرت جبرئيل عَلَيْهِ السَّلَام هغه [ثواب] پَه نوراني تالي کښ کيږدي او د قبر په غاږه اوږيږي او وائي: ”اے قبر والا! دا تُحْفَه ستا د کور کسانو رالېږلي ده قبوله ئي کړي.“ دا چه واورې نو هغه خوشحاله شي او د هغه گاونډيان پَه خپله محرومي باندې خفه شي. (اَيضاً ص ۳۰۸)

قبر میں آه! گھپ اندھیرا ہے
فَضْل سے کرے چاند نایا رب!
قبر کښ آه! تورې تیرې دي ربه   په فضل ستا را کړې رڼا یا رب!
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب!   صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

د مړود شمير همره ثواب

فرمانِ مصطفی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! څوک چه په اډيره [يعني مقبره] کښ يوولس ځله سُورَةُ الْاِخْلَاص اولولي او مړو ته د هغې ثواب ور او بخښي نو د مړود شمير همره به ثواب بخښونکي ته هم د هغې ثواب حاصل شي.

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې د جُمعي په ورځ 200 ځله دُرود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو گناهونه به معاف شي. (کنزُ الْعَمَال)

(جَمْعُ الْجَوَامِعِ لِلْسَيوطي ج ۷ ص ۲۸۵ حدیث ۲۳۱۵۲)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

ټول قبرونو والا د سفارشي جوړولو عمل

د حُضُورِ اَكْرَم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمان مُبَارَك دې: ”څوك چه مقبرې ته داخل شو، بيا هغه سُورَةُ الْفَاتِحَةِ، سُورَةُ الْاِخْلَاصِ او سُورَةُ التَّكْوِيْنِ اولوستل بيا ئې دا دُعا او غوښتنه: يا اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ! ما چه څه قرآن اولوستو د دې ثواب د دې اديرې [مقبرې] مؤمنانو نارينو او مؤمنانو زنانو ته اورسوي. نو هغه ټول به د قيامت په ورځ د هغه (يعنې د ثواب بخښونكي) سفارشي وي.“ (شرحُ الصُّدُور ص ۳۱۱)

هر بھلے کی بھلائی کا صدقہ اس برے کو بھی کر بھلایا رب! (ذوق نعت)
د هر یو نیک د نیکی په خاطر ما بد هم نیک کره یا خدا یا رب!
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د سُورَةُ الْاِخْلَاصِ د ثواب بخښلو حکایت

حضرت سَيِّدُنَا حَمَّاد مَكِّي رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ فرمائي: زه يوه شپه د مَكِّي مَكْرَمې په اديره [يعني مقبره] کښ اوده شوم، څه گورم چه قبروالو حلقې جوړې کړي دي او ولاړ دي، ما د هغوئي نه تپوس او کړو: آيا قيامت شو؟ هغوئي او وئيل: نه، بلکه اصل خبره دا ده چه يو مُسلمان ورور سُورَةُ الْاِخْلَاصِ اولوستلو او مونږه ته ئې د هغې ثواب را او بخښلو نوموږه هغه ثواب د يو کال نه تقسيموو. (شرحُ الصُّدُور ص ۳۱۲)

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما باندې یو ځل دُرود شریف اولوستو الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه باندې لس رحمتونه را لېږي او د هغه په اعمال نامه کښ به لس نیکي لیکي. (ترمذی)

سَبَقَتْ رَحْمَتِي عَلَى غَضَبِي تونې جب سے سنا دیا یارب!
 آسرا ہم گنہگاروں کا اور مضبوط ہو گیا یا رب! (ذوق نعت)
 د شعر ترجمہ: سَبَقَتْ رَحْمَتِي عَلَى غَضَبِي کله نه واورو چہ تا یا رب!
 اسرا زمونږه گنہکارانو مضبوطه نوره هم شوله یا رب!
 صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد
 د اُمِّ سَعْد رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا د پاره کوھي

حضرت سَيِّدُنَا سَعْد بن عُبَادَه رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ عرض اوکړو: يا رَسُوْلَ اللّٰه صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم! زما مور وفات شوي ده (زه د هغوئي د طرف نه صَدَقَه (يعني خيرات) کول غواړم) کومه صَدَقَه به غوره وي؟ خوږ آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم او فرمائيل: ”اوبه“ په دې وجه هغوئي رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ يو کوھي اوکنستلو او اوښ وئيل: هَذِهِ لِاُمِّ سَعْد يعني دا د اُمِّ سَعْد رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا د پاره دې. (ابوداؤد ج ۲ ص ۱۸۰ حديث ۱۶۸۱)

د پيران پير صاحب چيلي وئيل څنگه دي؟

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د سَيِّدُنَا سَعْد رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د دې ارشاد:
 دا د اُمِّ سَعْد رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا د پاره دې. “معنی دا ده چہ دا کوھي د سعد رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د مور د اِیصالِ ثواب د پاره دې. د دې نه دا هم معلومه شوه چہ د مُسلمانونو د غوا يا چيلي وغيره بُزرگانو ته نِسْبَت کول مثلاً دا وئيل چہ دا د ”سَيِّدُنَا غوثِ پاک [يعني پيران پير صاحب] رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ

فَرْمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په کثرت سره درود شریف لولئ بيشکه ستاسو په ما باندې درود شریف لوستل ستاسو د گناهونو د پاره بخښنه ده. (جامع الصغیر)

چيلې دې“ په دې کښ هېڅ باک نشته، ځکه چې د دې نه مراد هم دا دې چې دا چيلې د غوث پاک رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د اِيصالِ ثواب [يعني په هغوئ پسې د خيرات کولو] د پاره دې. د قربانۍ د څاروي نسبت خو هم خلق يو بل ته کوي. مَثَلًا که څوک د خپلې قربانۍ چيلې راولي او تاسو د هغه نه تپوس اوکړئ چې دا د چا چيلې دې؟ نو هغه به څه داسې جواب درکوي، ”دا زما چيلې دې“ يا ”زما د ماما چيلې دې.“ چې په داسې وئيلو باندې څه اعتراض نشته نو ”د غوث پاک [يعني د پيران پير صاحب] چيلې“ وئيلو باندې هم څه اعتراض نه شي کيدې. په حقيقت کښ د هر څيز مالک الله عَزَّوَجَلَّ دې نو دغسې که د قربانۍ چيلې وي يا د غوث پاک چيلې وي، د ذبح کولو [يعني حلالولو] په وخت په هر يو حلالوونکي [څاروي] باندې صرف د الله عَزَّوَجَلَّ نوم اخستې کيږي. الله عَزَّوَجَلَّ د مسلمانانو ته د وسوسو نه خلاصې ورکړي.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

”د الله د رَحْمَت نه قربان شم!“ د نُولَس حروفو

په نِسَبَت د اِيصالِ ثواب ۱۹ مدني گلونه

(۱) د اِيصالِ ثواب لفظي معنی ده: ”ثواب رَسَوَل“ دې ته ”ثواب بخښل“ هم وائي خو د بُزرگانو د پاره ”ثواب بخښل“ مناسب نه دي، ”ثواب نذر

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: په ما باندې د دُرود شریف کثرت کوئ بېشکه دا ستاسو د پاره پاکي ده. (أَبُو یَعْلٰی)

کول“ وئیل ادب ته زیات نږدې دي. امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ فرمائي: حُضُورِ اقدس صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم او بل نبی یا ولی ته ”ثواب بخښل“ وئیل بې ادبی ده بخښل د مشر [لوی] نه کشر [وړوکی] ته وي. بلکه نذر کول یا هدیه کول د وائي. (فتاویٰ رضویہ ج ۲۶ ص ۶۰۹)

(۲) د فرض، واجب، سُنَّت، نفل نمونځونه، روژه، زکوٰۃ، حج، تلاوت، نعت شریف، ذِکْرُ اللہ، دُرود شریف، بیان، درس، په مَدَنی قافلہ کښ سفر، مَدَنی انعامات، د نیکۍ د دعوت علاقائي دوره، د دیني کتاب مُطالعه، د مَدَنی کارونو د پاره انفرادي کوشش وغیره د هر نیک کار ایصالِ ثواب کیدې شي.

(۳) د مړي دریمه، لسمه، خلوینستمه او برسي [یعني کلېزه] کول ډیر ښه کارونه دي ځکه چه دا د ایصالِ ثواب ذریعې دي. په شریعت کښ د دریمې وغیره کولو خلاف (یعني د ناجائزه کیدو) هیڅ دلیل نشته نو دا خبره پخپله [د دې کارونو] د جائز کیدو دلیل دې او د مړي د پاره د ژوندو دُعا کول د قرآن کریم نه ثابت دي چه د ”ایصالِ ثواب“ اصل دې. چنانچه په سپاره ۲۸ سُورَةُ الْحَشْرِ آیت ۱۰ کښ ارشادِ رَبِّ الْعِبَاد دې:

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ

رَبَّنَا أَخْفِ لَنَا وَلَا تُخَوِّنَا يَا الَّذِي

سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ

مفهوم ترجمه کنزالایمان: او هغه [خلق] چه د هغوئي نه وروستو راغلي دي عرض کوي: اے زموږه ربه! موږه او بخښې او زموږه وروږه [اوبخښې] چا چه زموږه نه مخکښ ایمان راوړې دي.

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چاچه په ما باندې لس ځله دُرود پاك اولوستل الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل كړي. (طبراني)

(۴) د دريمې [ورځې] وغيره طعام صرف په دې صورت كښ د مړي د پريښودي مال نه كولې شي چه ټول وارثان بالغ وي او ټول اجازت هم وركړي كه يو وارث هم نابالغه وي نو سخت حرام دي. او بالغ د خپلې حصې نه [ددريمې ورځې خيرات] كولې شي.

(مُلَخَّصٌ از بهار شريعت ج ۱ حصه ۲ ص ۸۲۲)

(۵) د دريمې طعام عام طور د دعوت په صورت كښ كيږي په دې وجه د مالدارانو د پاره [خوړل] جائز نه دي صرف غريبان او مسكينان د ئې خوري، د درې ورځو نه پس هم د مړي د طعام د خوړلو نه مالدارانو (يعني چه فقير نه وي هغوئ) ته ځان ساتل پكار دي. فتاوی رضويه جلد ۹ صفحه ۶۶۷ نه د مړي د طعام مُتَعَلِّق يو فائده مند سؤال جواب واورئ: **سؤال:** مَقُولُهُ: طَعَامُ الْيَتِيمِ يَبِيْتُ الْقَلْبَ (د مړي خوراك زړه مړ كوي). مُسْتَنْد قول دې، كه مُسْتَنْد دې نو د دې څه معنی ده؟ **جواب:** دا د تجربې خبره ده او د دې معنی دا ده چه څوك د مړي د طعام خواش لري د هغوئ زړونه مړه كيږي، د ذكر او د الله عَزَّوَجَلَّ د اطاعت د پاره ژوند او تُندي په دې خبره كښ نشته چه هغه د خپلې خيټې د نورې د پاره د مُسلمانانو د مرگ په اِنْتِظار كښ اوسي او د خوراك كولو په وخت د خپل مرگ نه غافلې [وي] او د هغې [يعني خوراك] په خوند كښ مشغوله وي. وَاللهُ تَعَالَى اَعْلَمُ

(فتاوی رضويه ج ۹ ص ۶۶۷)

فرمان مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د جُمعې په شپه او د جُمعې په ورځ په ما باندې د دُرود کثرت کوئ، څوک چه داسې کوي د قیامت په ورځ به زه د هغه شفاعت کونکې او گواه جوړېږم. (شُعْبُ الْإِيمَان)

(۶) د مړي د کور خلق که د دریمې طعام پوخ کړي نو (مالداران د ټي نه خوري) صرف په فقیرانو ټي اوخوړئ څنگه چه د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوي بهارِ شریعت جلد اوّل صفحه ۸۵۳ کښ دي: که د مړي د کور کسان د دریمې وغیره په ورځ طعام خوړلو د پاره خلق را اوبلي نو دا ناجائزه او بدعتِ قبیحه دې ځکه چه دعوت خو د خوشحالی په وخت مشروع (یعني د شرعې مطابق) وي، د غم په وخت کښ نه. او که فقیران ټي اوخوري نو بیا بهتره ده. (أَيضاً ص ۸۵۳)

(۷) اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیْہِ فرمائي: ”دغسی که د خلوینستمې یا کلزې یا د شپږمې میاشتې طعام د ایصالِ ثواب د نیت نه بغیر صرف د رسم و رواج په وجه پخوي او د ”واده د طعام“ په شان په خپلوانو کښ ټي تقسیموي نو هغه هم بې اصل [یعني بې ثبوته] دي، د دې نه ځان ساتل پکار دي. (فتاویٰ رضویه ج ۹ ص ۶۷۱) بلکه دا طعام د ایصالِ ثواب او د نورو ښو ښو نیتونو سره پکار دې او که څوک د ایصالِ ثواب د پاره د طعام څه اهتمام اونه کړي نو بیا هم هیڅ باک نشته. (۸) د یوې ورځې ماشوم ته هم ایصالِ ثواب کولې شی، د هغه په دریمه کولو کښ هم څه باک نشته، او څوک چه ژوندي دي هغوئ ته هم ایصالِ ثواب کیدې شي.

(۹) انبیاء و مرسلین عَلَیْہِمُ السَّلَام او فرښتو او مُسلمانان پیریانو ته هم ایصالِ ثواب کولې شی.

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوک چه په ما باندې يو ځل دُرُود اولوي الله د هغه د پاره يو قيراط اجر لري او قيراط د اُحد د غر همره دي. (عَبْدُ الرَّزَّاق)

(۱۰) [په لويي ځوان پسې] يوولسمه او رجبې شريف (يعني په ۲۲ رَجَبُ الْمُرَجَّب د سَيِّدُنَا امام جعفر صادق رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ [د اِصَالِ ثواب د پاره] کوندي کول) وغيره جائز دي. په خلقو کير خوړل په کونديو [يعني يو قسم د خاورو لوبنو] کښ ضروري نه دي په بل لوبني کښ ئې هم خوړې شئ، دا د کور نه بهر هم وړلې شئ، په دې موقع چه کومې ”قَصِي“ وئيل کيږي هغه بې اصل [يعني بې ثبوت] دي، [په دې موقع] ايس شريف لولئ او د لس ځله قرآن کریم ختمولو ثواب گټئ او د کونديو سره سره د دې اِصَالِ ثواب هم کوي.

(۱۱) [د اُردو دا قَصِي] داستان عجيب، شهادت کاسر، دس سيمو کي کهاني او جناب سَيِّده کي کهاني ټولې د دروغو قَصِي دي، دا بالکل مه لولئ. دغه شان خلق يوه پرچي د ”وَصِيَّت نامه“ په نوم تقسيموي، په هغې کښ د ”شيخ احمد“ خوب ليکلې شوې دې دا هم جعلی (يعني نقلی) دي په هغې کښ لاندې په مخصوص شمير کښ د چاپ کولو او د تقسيمولو فضيلت او د نه تقسيمولو نقصانونه وغيره هم ليک دي، په دې هم هيڅ اعتبار مه کوي.

(۱۲) اوليائے کرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِم ته د ثواب بخښلو د پاره شوي خيرات ته تعظيماً ”نذر و نياز“ وائي او دا تَبَرُّک دي، دا مالداران او غريبان ټول خوړلې شي.

(۱۳) د [بزرگانو د] نياز [يعني خيرات] او [د عامو مسلمانانو د] اِصَالِ ثواب په طعام باندې د فاتحه لوستلو د پاره خوک رابلل يا د بهر په ميله

فَرَمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: کله چه تاسو په رسولانو دُرُود لولئ نو په ما باندې ئې هم لولئ،
بېشکه زه د ټولو جهانونو د رب رسول یم. (جمع الجوامع)

خوړل شرط نه دې، د کور خلق که پخپله فاتحه اولولي او اوښې خوري
نو بيا هم څه باک نشته.

(۱۴) هره ورځ چه څومره طعام د عادت مطابق د ښو ښو نيتونو سره
خوړئ او په هغې کښ د يو نه يو بزرگ د ايسالِ ثواب نيت کوئ نو
ډيره به ښه وي. مثلاً په ناشته [يعني د سحر چائې او ډوډي وغېره] کښ
نيت اوکړئ: د نن ورځې د ناشتې ثواب د سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
او د هغوئ په ذريعه ټولو انبيائے کرام عَلَيْهِمُ السَّلَام ته اورسي. غرمه
دا نيت اوکړئ: اوس چه کوم طعام خورو (يا مو خوړلې دې) د دې ثواب
د غوثِ پاک [يعني پيران پير صاحب] رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ او ټولو اوليائے کرام
رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِم ته اورسي. ماښام دا نيت اوکړئ: اوس چه کوم خوراک
کوو د هغې ثواب د امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ته او هر مسلمان
نارینه او زنانه ته اورسي يا هر څل ټولو ته د ايسالِ ثواب کولو نيت
کوئ او دا زيات مناسب دي. ياد ساتئ! ايسالِ ثواب صرف په هغه
صورت کښ کيدې شي چه هغه طعام د يو ښه نيت سره اوخوړې
شي مثلاً په عبادت باندې د قوت حاصلولو په نيت اوخوړې شي نو
دا طعام خوړل د ثواب کار دې او د هغې ايسالِ ثواب هم کيدې شي.
که يو ښه نيت هم پکښ نه وي نو طعام خوړل مباح دي او په دې
کښ نه ثواب شته نه گناه، چه ثواب حاصل نه شو نو ايسالِ ثواب

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په دُرود لوستو خپل مجلسونه ښکېلي کړئ ځکه چې ستاسو دُرود لوستل به د قيامت په ورځ ستاسو د پاره نورو وي. (فردوس الاخبار)

به څنگه اوشي! که په نورو ئې د ثواب په نيټ اوخوړو نو د هغې ثواب بخښلي شي.

(۱۵) د ښو ښو نيټونو سره چې کوم طعام خوړل شي د هغې د ايصال ثواب نيټ که د هغې د خوړلو نه مخکښ اوکړې شي او يا د خوړلو نه پس اوکړې شي، په دواړو طريقو صحيح دې.

(۱۶) که کيدې شي نو هره ورځ (د گټې نه نه بلکه) د خپلې [دکاندارۍ] څلورمه فيصده (يعني په څلورو سوو روپو کښ يوه روپۍ) او نوکر د تنخواه نه هره مياشت يو فيصد د غوټ پاک رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د نياز [يعني خيرات] د پاره اوباسي، د ايصال ثواب په نيټ په دې روپو باندې ديني کتابونه اخلي او تقسيموي ئې يا ئې په بل نيك کار کښ خرچ کوي. **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د دې برکتونه به پخپله اووينئ.

(۱۷) جُمات يا مدرسه جوړول د صَدَقَة جاريه او د ايصال ثواب بهترينه ذريعه ده.

(۱۸) څومره خلقو ته چې ايصال ثواب اوکړئ د **اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د رَحْمَت نه دا اُميد دې چې ټولو ته به پوره پوره ور رسيږي، داسې نه ده چې ثواب به تقسيم کړې شي او په ټکرو ټکرو به ورکړې شي. د ايصال ثواب کوونکي په ثواب کښ به هيڅ کمې نه راځي بلکه دا اُميد دې چې هغه څومره خلقو ته ثواب بخښلي وي د هغوئ د ټولو د شمير هُمره

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د جُمعې په شپه او د جُمعې په ورځ په ما باندې په کثرت سره درود لولئ ځکه چه ستاسو دُرود په ما پيش کيږي. (ظُراني)

به هغه (ثواب بخښلو والا ته) ثواب ورکړې شي. مثلاً يو نيك کار ئې اوکړو او په هغې هغه ته لس نيکې حاصلې شوې اوس هغه لسو مړو ته ثواب او بخښلو نو هر يو ته به لس لس نيکې اورسي او ثواب بخښونکي ته به يو سل لس [نيکې] حاصلې شي او که زرو کسانو ته ئې ايصال ثواب کړو نو هغه ته به لس زره لس [نيکې ورکړې شي]. وَ عَلَى هَذَا الْقِيَّاسِ. (او په هم دې باندې قياس اوکړئ) [يعني چه خومره خلقو ته ثواب او بخښلې شي د هغوئ د شمير هُمره ثواب به ورکړې شي] (بهار شريعت ج ۱ حصه ۴ ص ۸۵۰)

(۱۹) ايصال ثواب صرف مسلمانانو ته کولې شي، کافر يا مُرتد ته ايصال ثواب کول يا هغه ته ”مرحوم“، ”جَنَّتِي“، ”په جَنَّت کښ اوسيدونکې“، بخښلې شوې، رحم کړې شوې وئيل کُفر دې.

د ايصال ثواب طريقه

اِيصالِ ثواب (يعني د ثواب بخښلو) د پاره په زړه کښ نيټ کول کافي دې، مثلاً تاسو يو کس ته يوه روپۍ خيرات ورکړو يا مو يو ځل دُرود شريف اولوستلو يا مو چا ته يو سُنَّت اوبښدلو يا مو په چا باندې انفرادي کوشش اوکړو او د نيکې دعوت مو ورکړو يا مو د سُنَّتو نه ډک بيان اوکړو. غرض دا چه هر يو نيك کار مو اوکړو نو په زړه کښ داسي نيټ اوکړئ مثلاً: ”اوس چه ما کوم [چاته] سُنَّت اوبښدلو د هغې ثواب د سرکار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته اورسي.“ اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ثواب به

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د هغه کس پوزه د په خاورو خړه شي چه د چا په مخکښ زما ذکر اوشي او هغه په ما درود پاک او نه لوي. (ترمذي)

اورسي. نور هم چه د چا چا نيټ کوي هغوي ته به هم ثواب رسي. په زړه کښ د نيټ سره سره په ژبه وئيل هم ښه دي ځکه چه دا د خور آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د صحابي رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نه ثابت دي څنگه چه په حديث سعد رَضِيَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ کښ تير شوي دي چه هغوي کوهي اوکنستلو نو اوئي فرمايل: هَذِهِ لِأَمْرِ سَعْدٍ يَعْنِي "دا د سعد د مور د پاره دي."

د ايصالِ ثواب مُرَوَّجِه طريقه

نن صبا چه په مسلمانانو کښ خاص طور په طعام باندې د فاتحي لوستلو کومه طريقه رائج ده هغه هم ډيره ښه ده. د کوم خوراکنونو چه ايصالِ ثواب کول غواړئ هغه ټول يا د ټولو نه لږ لږ طعام او يو جام [يا کلاس] اوبه مخي ته کيږدي.

بيا:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اولولئ او يو ځل:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا

أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ

دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم خلق چه د خپل مجلس نه د الله عَزَّوَجَلَّ د ذکر او په نبي باندې د درود شریف لوستلو نه بغير پاخيدل نو هغه د بدبوداره مُردار نه پا خيدل. (شُعَبُ الْاِيْمَان)

درې ځله:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ۝۳
وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ کُفُوًا اَحَدٌ ۝۴

یوځل:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ
شَرِّ النَّفَّٰثِۃِ فِی الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۵

یوځل:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ اِلٰهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِیْ یُوسِّسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝۵ مِنَ الْغِیْثَةِ وَالنَّاسِ ۝۶

یوځل:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝۱ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۲ مَلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ ۝۳ اِیَّاكَ
نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْزُ ۝۴ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ ۝۵ صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ
عَلَیْهِمْ ۝۶ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ ۝۷

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: شوک چہ پہ ما باندې پہ ورځ کنب 50 ځله درود پاک اولوي د قیامت پہ ورځ به زه د هغه سره مُصافَحہ کووم (یعني لاس ملاووم). (ابن بشکوال)

یوحل:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلَمْۤ اَنتَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَ لَارِیْبَۙ فِیْهِۙ هُدًى لِّلْمُتَّقِیْنَ ﴿۱﴾ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ
بِالْغَیْبِ وَیُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ ﴿۲﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا
اُنْزِلَ اِلَیْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ﴿۳﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰی هُدًى مِّنْ
رَّبِّهِمْۙ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۴﴾

لوستلونه پس دا پینځه آیتونه اولولئ:

(1) وَالْهٰكُمُ الْاِلٰهُ وَاَحَدٌ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۱۳﴾ (پ۲، البقرة: ۱۶۳)

(2) اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِیْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۵۲﴾ (پ۸، الاعراف: ۵۶)

(3) وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۰۰﴾ (پ۱۷، الانبیاء: ۱۰۷)

(4) مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبًا اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ

النَّبِیِّیْنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا ﴿۳۰﴾ (پ۲۲، الاحزاب: ۴۰)

(5) اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَٰئِكَتُهٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّۙ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا صَلُّوْا

عَلَیْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا ﴿۵۲﴾ (پ۲۲، الاحزاب: ۵۶)

بیا دُرود شریف اولولئ:

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د قیامت په ورځ به په خلقو کښې ما ته ډیر نزدې هغه وي چا چې په دُنیا کښې په ما باندې زیات درود پاک لوستلې وي. (ترمذی)

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ط
صَلوٰةٌ وَسَلَامًا عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ

د هغې نه پس دا آیتونه اولولئ:

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٦١﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٢﴾

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾ (پ ۲۳، الصَّفَّت: ۱۸۰ نه ۱۸۲)

بيا د فاتحه لوستونکې د دُعا د پاره لاس پورته کړي او په اوچت آواز د ”الفاتحه“ اوواي. ټول خلق د په قلاړه يعنې په دومره آواز چې پخپله ئې اوري سُورَةُ الْفَاتِحَةِ اولولي. بيا د فاتحه لوستلو والا داسې اعلان اوکړي: ”خوږو خوږو اسلامي ورونږو! تاسو چې څه لوستلې دي د هغې ثواب ما ته راوبخښئ.“ ټول حاضر خلق د اوواي: ”تاسو ته مې در اوبخښلو.“ بيا د د فاتحه لوستلو والا اِیصالِ ثواب اوکړي [يعنې د دې هر څه ثواب د ور اوبخښي].

د اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ د فاتحه طريقه

د اِیصالِ ثواب الفاظ د لیکلو نه مخکښ اعلیٰ حضرت شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ به چې د فاتحه نه مخکښ کوم سورتونه وغیره لوستل هغه هم لیکم:

یوځل:

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم : چا چہ پہ ما یو خُل درود شریف اولوستو اللہ عَزَّوَجَلَّ
بہ پہ ہغہ لس رحمتونہ نازل فرمائی. (مُسْلِم)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿١﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿٢﴾ مَلِکِ یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿٣﴾
اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ ﴿٤﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِیْنَ
اَنْعَمْتَ عَلَیْہِمُ ۙ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْہِمُ وَلَا الضَّالِّیْنَ ﴿٦﴾

یوخل:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ۚ لَهٗ مَا فِی
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ یَعْلَمُ مَا
بَیْنَ اَیْدِیْہِمُ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا یُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِہٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ
کُرْسِیُّہُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا یَـُٔوْدُهٗ حِفْظُہُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ ﴿٢٥٥﴾

(پ ۳، البقرہ: ۲۵۵)

درې خُله:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ یَلِدْہٗ وَّلَمْ یُوْلَدْہٗ ﴿٣﴾
وَلَمْ یَکُنْ لَّہٗ کُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

فَرَمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هیر کړل هغه د جَنَّت لاره هیږه کړه. (طَبْرَانِي)

د ایصالِ ثواب د پاره د دُعا کولو طريقه

يَا اللهُ عَزَّوَجَلَّ! چه څه مو اولوستل (که طعام وغيره وي نو داسي هم اوواي) او څه طعام وغيره پيش کړې شوې دې د هغې ثواب زمونږه د ناقص عمل لائق نه بلکه د خپل کرم د شان لائق راکړې. او دا زمونږ د طرف نه د خپل خوږ حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په بارگاه کښ نذر اورسوې. د سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خاطر ټولو انبيائے کرام عَلَيْهِمُ السَّلَام ته، ټولو صحابه کرام عَلَيْهِمُ الرَّضْوَان ته، او ټولو اوليائے کرام رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى ته نذر اورسوې. د سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خاطر د سَيِّدِنَا آدَم عَلَيْهِ السَّلَام نه واخله تر اوسه پورې چه څومره انسانان او پيريان مسلمانان پيدا شوي دي يا به د قيامته پورې چه څومره مسلمانان پيدا کيږي هغه ټولو ته اورسوې. په دې دوران کښ بهتره دا ده چه کومو کومو بزرگانو ته خاص طور ایصالِ ثواب کول وي د هغوئي نومونه هم واخلي. خپل مور و پلار او نورو خپلوانو او خپل پير صاحب ته هم په نوم اخستلو ایصالِ ثواب اوکړئ. (په وفات شوو خلقو کښ چه د چا، چا نومونه واخلي هغوئي خوشحاليږي او که د هيڅ چا نوم هم واخلي او صرف دومره اوواي چه يا الله عَزَّوَجَلَّ د دې ثواب د نن ورځې پورې چه څومره ايمان والا دُنيا ته راغلي دي [اوراځي به] هغه ټولو ته اورسوې نو بيا هم هريو ته اورسي. (إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ)

فرمان مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو تحقیق هغه بد بخته شو. (ابن سنی)

بیا د معمول مطابق دُعا ختمه کړئ. (که لږ لږ طعام او اوبه مخې ته ایښودې شوي وي نو هغه په نور طعام او اوبو کښ ګډ کړئ)

د طعام د دعوت اَہم احتیاط

چه کله هم تاسو د نیاز [يعني د بُزرگانو خيرات] کوئ يا څه بله میلستیا کوئ نو چه څنگه د جمعي د نمانځه وخت شي نو که څه شرعي رُکاوټ نه وي نو په ټولو میلمنو انفرادی کوشش کوئ او د جمعي د نمانځه د پاره جُمات ته ځئ. بلکه د دعوت داسي وخت مه مُقررئ چه په مینځ کښ پکښ د نمانځه وخت راځي او بیا د سستی په وجه **مَعَآذَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** د جمعي نمونځ پاتي شي. د غرمې د طعام د پاره د ماسپښین د نمانځه نه پس او د ماښام د طعام د پاره د ماسخُتن د مانځه نه پس که میلمانه رابلل شي نو د جمعي د مونځونو د پاره به آساني وي. د کوربه، د پخلي والا او طعام تقسیمولو والو ټولو ته پکار دي چه څنگه د نمانځه وخت شي نو ټول کار پریردي او د جمعي سره نمونځ اوکړي. د بُزرگانو د ”نیاز [يعني خيرات] په دعوت“ کښ د مشغولیدو په وجه د ”جمعي په نمانځه“ کښ کوتاهي کول د الله **عَزَّوَجَلَّ** ډیره لویه نافرمانی ده.

په مزار باندي د حاضري طريقه

د بُزرگانو په ظاهري ژوند کښ هم د ښپو يعني د هغوئ د مخې د طرف نه حاضریدل پکار دي، [د هغوئ په ظاهري ژوند کښ هم] د شا

فَرْمَانِ مُصْطَفَى صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې لس ځله سحر او لس ځله مانېام دُرود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کیږي. (تَجْمَعُ الرَّوَّادِ)

د طرف نه د راتلو په صورت کښ به هغوئي ته د مخ را اړولو تکلیف پېښیږي. ځکه د د بُزُرگان دین مزاراتو ته هم د ښږو د طرف نه حاضرېږي او بیا د د قبلي طرف ته شا او د صاحب مزار [يعني د قبر والا] د مخ طرف ته مخ کړي او کم نه کم دوه گزه لري د اودرېږي او داسي سلام د عرض کړي: **اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ يَا سَيِّدِي وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ** یو ځل سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ او یوولس ځله سُوْرَةُ الْاِخْلَاص (اول آخړو یو یا درې درې ځله دُرود شریف) د اولولي او [د دُعا د پاره د] لاس پورته کړي او د پاسنی ورکړې شوي طریقې مطابق د (د صاحب مزار نوم واخلي او) ایصال ثواب د اوکړي او دُعا د اوکړي. په ”اَحْسَنُ الْوَعَاءِ“ کښ دي: د ولی د مزار خوا ته دُعا قبلېږي. (ماخوذ از احسن الوعاء ص ۱۴۰)

اللهی واسطه کل اولیا کا مرا هر ایک پورا دُعا هو
د شعر ترجمه: یا اللهی! په خاطر د اولیاء زما قبوله کړې هره دُعا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

ماخذ و مراجع

کتاب	مطبوعه	کتاب	مطبوعه
قرآن کریم	مکتبه المدينه باب المدينه کراچی	الکامل	دار الکتب العلمیه بیروت
سنن ابی داود	دار احیاء التراث العربی بیروت	التذکره	دار السلام مصر
دار قطنی	مدینه الاولیاء ملتان شریف	شرح الصدور	مرکز اهل سنت بركات رضا هند
معجم اوسط	دار الکتب العلمیه بیروت	احسن الوعا	مکتبه المدينه باب المدينه کراچی
شعب الایمان	دار الکتب العلمیه بیروت	فتاوی رضویه	رضا فاؤنډیشن لاهور
نوادير الاصول	مکتبه الامام البخاری	بهار شریعت	مکتبه المدينه باب المدينه کراچی
مسند الشامین	مؤسسه الرساله بیروت	حدائق بخشش	مکتبه المدينه باب المدينه کراچی
جمع الجوامع	دار الکتب العلمیه بیروت	وسائل بخشش	مکتبه المدينه باب المدينه کراچی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

په اربونو نیکو گټلو آسانه نُسَخه حاصله شو!

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم! خوک چه د ټولو مومنانو سړو او ښځو د پاره د بخښنې دُعَا کوي،
اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ د هغه د پاره د هر مومین سړي او زنانه په بدله کښ یوه نیکي لیکي. (مسند التَّائِبِيْنَ لِلْبُخَارِی ۳ ج ۳ ص ۲۴۱ حدیث ۲۱۵۹)

خوږو خوږو اسلامي ورونو! خوشحاله شی! په اربونو، گربونو نیکو گټلو آسانه نُسَخه په لاس راغله! ښکاره خبره ده چه په دې وخت په زمکه په کروړونو مُسلمانان موجود دي او په کروړونو بلکه په اربونو د دُنیا نه تلي دي. که مونږه د ټول اُمّت د بخښنې د پاره دُعَا او غواړو نو **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** مونږ ته به د اربونو، گربونو نیکو خزانه حاصله شي. زه د خپل ځان د پاره او د ټولو مومنانو او مومناټو د پاره دُعَا لیکم. (اَوَّل آخِر تَرِي دُرُود شَرِيف لولئ) **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** بیشمیره نیکۍ به په لاس درشي. **اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ** يعني اے الله! زما او د هر مومین او مومینې

بخښنه او فرماښي. آمین بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

تاسو هم دا پاسنۍ دُعَا په عربی یا پښتو یا دواړو ژبو کښ اوس او که کیدې شي نو هره ورځ د پینځه وخته مونځونو نه پس هم د لوستلو عادت جوړ کړئ.

www.dawateislami.net

مکتبۃ المدینہ
MAKTABA TUL MA'ANAH
MC 1286

فیضانِ مدینہ محلّہ سوداگران زرہ سبزی مندی، بابُ المدینہ (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net